

роду втрат збитку, викликаних несприятливими подіями, шляхом виплати страхового відшкодування і страхових сум. За допомогою страхування інноваційне підприємство може мінімізувати практично всі майнові, а також кредитні, комерційні та виробничі ризики.

Література

1. *Абдулаева З. И.* Стратегический анализ инновационных рисков / З.И. Абдулаева, А.О. Недосекин. — СПб.: Изд-во Политехн. университета, 2013. — 150 с.
2. *Грачева М.В., Ляпина С.Ю.* Управление рисками в инновационной деятельности. — М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2010. — 351 с.
3. *Куликова Е.Е.* Управление рисками: инновационный аспект. — М.: Бератор-Паблишинг, 2008. — 112 с.
4. *Немцев В.Н.* Новые аспекты риск-менеджмента предприятия в условиях инновационного развития // Экономические исследования. — 2011. — №4. — С. 3.
5. *Anderson E.J.* Business Risk Management // Models and Analysis. Wiley, 2013. — 384 p.

УДК 303.01:338.3.01

oksana_lyushenko@kneu.edu.ua

Люшенко Оксана Іванівна
асистент кафедри
економіки підприємств
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
Україна

Lyushenko Oksana I.
Assistant Department of business economics, SHEI
«Kyiv National Economic University after named
Vadym Hetman», Ukraine

ЕКОНОМІЧНА СТІЙКІСТЬ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ У КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

ECONOMIC STABILITY OF ENTERPRISES FUNCTIONING IN CONTEXT OF ECOLOGICAL SAFETY PROVIDING

Анотація. Визначено принципи механізму оцінки стійкості розвитку підприємства. Обґрунтовано доцільність дотримання екологічної безпеки підприємства.

Ключові слова: економічна стійкість, ресурси стійкості, зовнішня стійкість, внутрішня стійкість, економічна безпека, екологічна безпека

Summary. Clarified the principles of enterprise stability measuring mechanism. Grounded the practicability of the enterprise environmental safety compliance.

Key words: economic stability, resources of stability, external stability, internal stability, economic safety, ecological safety

Управління економічною стійкістю первинної ланки економіки — підприємства — є основою стратегії стійкого розвитку економіки України. Саме підприємства здійснюють безпосередній вплив на всі елементи сталого розвитку країни та заслуговують найбільшої уваги при вивченні даної проблеми. Тому вдосконалення теорії та практики управління стійкістю розвитку промислових підприємств є особливо актуальним.

Стійкість функціонування підприємства — це певний спосіб його функціонування, який забезпечується перетвореннями внутрішнього середовища підприємства з метою самозбереження і відтворення соціально-економічних процесів шляхом гармонізації взаємин із зовнішнім середовищем.

Механізм оцінки стійкості розвитку підприємства базується на певних принципах:

1) урахування взаємозумовленості розвитку підсистем підприємства (економічної, виробничої, соціальної, екологічної), що спирається на важливість дотримання балансу розвитку всіх підсистем підприємства і означає, що інтегральна оцінка стійкості розвитку повинна охоплювати всі сфери діяльності промислового підприємства;

2) досягнення стійкості динаміки розвитку підприємства та економічної ефективності, соціальної стабільності, ризикозахищеності і екологічної безпеки. Принцип полягає у визначенні рівня стійкості розвитку підприємства з урахуванням значень інтегрованих показників стійкості розвитку його підсистем;

3) пріоритетності кінцевої мети, який полягає у виявленні ресурсів стійкості розвитку підприємства. Згідно з цим принципом інтегральна оцінка стійкості розвитку промислового підприємства повинна дати достовірну інформацію про значення економічних, соціальних, ризикових і екологічних показників, а на їх основі — про вплив управління на рівень стійкості розвитку підприємства. У результаті виявляється необхідність розробки управлінських рекомендацій, спрямованих на підвищення стійкості промислового розвитку.

У сучасних реаліях особливої актуальності набуває необхідність розробки інструментарію оцінки рівня економічної безпеки підприємств через побудову системи економічних показників, що впливають на порогове значення рівня економічної безпеки з урахуванням дестабілізуючих факторів. Оцінку стійкості розвитку промислового підприємства слід здійснювати в аспектах зовнішньої і внутрішньої стійкості.

Зовнішня стійкість — це безконфліктна взаємодія із контрагентами зовнішнього середовища: споживачами, конкурентами, постачальниками, фінансово-кредитними установами, податковими та іншими контролюючими органами. Внутрішня стійкість — пропорційність всіх ланок підприємства, що створюють позитивну динаміку основних фінансово-економічних показників діяльності й розширене виробництво. Зовнішня і внутрішня стійкість у взаємодії формують стійкість підприємства в цілому. Зовнішнє середовище впливає на внутрішню стійкість підприємства, а досягнення внутрішньої стійкості сприятливо відбивається на зовнішньому середовищі, забезпечуючи підприємству високу конкурентоспроможність і відповідний імідж.

У системі ринкової економіки, яка характеризується відокремленістю і самостійністю господарюючих суб'єктів усе більшого значення набуває здатність підприємств забезпечувати їх екологічну безпеку. Тому дана категорія привертає все більшу увагу дослідників, аналізуються її характеристики і форми прояву в системі матеріального виробництва, розробляються методики та інструменти оцінки, система відповідних показників-індикаторів. Екологічна безпека підприємства — це захист стану господарської системи підприємства від негативного впливу природних, технологічних і технологічних чинників, що дозволяє забезпечувати стійкість і стабільність усіх його основних елементів з метою ефективного і динамічного розвитку господарюючого суб'єкта.

Управління системою екологічної безпеки підприємства — це безперервний процес збереження і раціонального використання природних ресурсів, урахування його екологічного стану, моніторинг факторів впливу, прогнозування змін стану навколишнього середовища, виявлення прогнозованих і потенційно можливих дестабілізуючих факторів.

Політика екологічної безпеки підприємства включає систему заходів, направлених на охорону та збереження довкілля. Формування екологічної стратегії — необхідний елемент системи управління, який включає цільове планування забезпечення екологічної безпеки в майбутньому та формування інноваційних стратегій на основі впровадження сучасних ресурсозберігаючих технологій, використання екологічно чистих матеріалів для виробництва продукції, покращення стану довкілля, які є базою для ефективного і динамічного розвитку не лише підприємства, а й держави.

УДК 338.48

aljona_solo@ukr.net

Солов'янчик А.В.

аспірантка кафедри економіки підприємств, Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана, Україна

Solovianchik A.,

Postgraduate student, Department of Enterprise Economics SHEI «Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman», Ukraine

СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

STRATEGIC DIRECTIONS OF INCREASING THE COMPETITIVENESS OF TOURISM ENTERPRISES IN UKRAINE

Анотація. Керівники підприємств будь-якого виду економічної діяльності повинні усвідомлювати зміни, що відбуваються в умовах інформатизації суспільства, розвитку інновацій і відповідним чином адаптувати свою стратегію розвитку. Адже конкурентоспроможність підприємства — це не разова перемога в конкурентній боротьбі, це постійний процес розвитку та покращення своєї діяльності.

Ключові слова: стратегія діяльності туристичного підприємства, ринок туристичних послуг, конкурентоспроможність підприємства

Summary. Managers of any economic activity should be aware of the changes taking place in terms of the information society, innovation and accordingly adapt its strategy. The competitiveness of the enterprise — is no single win in the competition, it's an ongoing process development and improvement of its activities.

Key words: Strategy of tourism enterprises, tourism market, competitiveness

Аналіз показників ринку туристичних послуг України (рис. 1) дає можливість виділити такі тенденції на ринку туристичних послуг: спостерігаємо постійне зменшення кількості